

“Κύριε, ουκ ειμί ικανός, ίνα μου υπό την στέγην
εισέλθης...”

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (κατά Ματθαίον η' 5 - 13). "Η θεραπεία του δούλου του εκατόνταρχου".

Τις Κυριακές μας, εμείς οι χριστιανοί, τις αφιερώνουμε στην δόξα του Θεού, και μάλιστα εορτάζουμε την Ανάσταση του Υιού Του και ιδρυτή της Εκκλησίας Του, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Έτσι με χαρά και ανυπομονησία περιμένουμε την ημέρα αυτή και όταν σημάνουν οι καμπάνες της εκκλησιάς στην Ενορία μας τρέχουμε να προσευχηθούμε σε Αυτόν και να τον ευχαριστήσουμε για όσα μας προσφέρει καθημερινά στην ζωή μας και να συμμετάσχουμε ενεργά στην Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία της Κυριακής που γίνεται με σκοπό την επιτέλεση του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας και της Κοινωνίας μας με τον Χριστό μέσω του κοινού Αγίου Ποτηρίου και της Θείας Μετάληψης.

Ο τρόπος λατρείας μας στον Θεό είναι κοινός και συγκεκριμένος και έχει καθοριστεί από μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας μας, με την Θεία Λειτουργία

του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, αλλά και αυτήν του Μεγάλου Βασιλείου, όπου μέρος αυτών των Ακολουθιών είναι και η ανάγνωση του Ευαγγελίου της ημέρας κατά την τάξη του Τυπικού της Εκκλησίας μας, που εκφωνείτε εμελλώς από τον Ιερέα ή τον Διάκονο περίπου στο μέσον της Θείας Λειτουργίας, μια στιγμή σημαντική και ιερή αφού ακούγονται τα λόγια του Χριστού μας κατά την τριετή διδασκαλία Του, όπως ακριβώς μας τα μεταφέρουν οι μαθητές Του και ευαγγελιστές, Ματθαίος, Ιωάννης, Μάρκος και Λουκάς.

Αποτέλεσμα εικόνας για ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. η' 5-13) Την συγκεκριμένη Κυριακή, 28η Ιουνίου 2015, την τέταρτη από την περίοδο των εβδομάδων του Ματθαίου, η ευαγγελική περικοπή που θα ακουστεί στις εκκλησιές όλης της οικουμένης, όπου χτυπά η καρδιά των ορθόδοξων χριστιανών, είναι από το όγδοο κεφάλαιο και μάλιστα οι στίχοι 5-13, που αναφέρονται σε ένα ακόμα θαύμα του Χριστού, στην θεραπεία του υπηρέτη ενός πιστού εκατόνταρχου, όπου στον διάλογο του με το διδάσκαλο Ιησού εμπεριέχεται όλη η θεολογία της Εκκλησίας μας.

Η συναίσθηση της αναξιοτήτας του εκατόνταρχου και κατ' επέκταση η ταπείνωσή του, είναι στοιχεία από τα οποία θα μπορούσαμε ν' αντλήσουμε ένα ισχυρό μήνυμα για την πορεία που ακολουθούμε στη ζωή μας. " Κύριε, δεν είμαι άξιος να σε δεχθώ στο σπίτι μου, πες όμως μόνο ένα λόγο, και θα γιατρευτεί ο δούλος μου". Συγκλονίζουν πράγματι τα λόγια αυτά γιατί σηματοδοτούν μια στάση, την οποία δύσκολα ο άνθρωπος και ιδιαίτερα ο σημερινός, υιοθετεί. Είναι η περίπτωση που αποτολμά ο άνθρωπος με ένα ιερό «θράσος», αν μπορούσαμε να το ονομάσουμε έτσι, να γκρεμίσει τα διαχωριστικά τείχη που συνήθως ανεγείρει, τα οποία αφήνουν τον εαυτό του σε μια παγερή απόσταση από το Θεό και το συνάνθρωπο. Είναι η κατάσταση εκείνη που καρπώνεται τη συναίσθηση της δικής του αδυναμίας και κάνει τη μεγάλη κίνηση, να ζητήσει τη βοήθεια του Θεού, τον οποίο μπορεί να πλησιάζει πλέον με πίστη και ελπίδα.

Μια τραγικότητα που βιώνει ο σημερινός άνθρωπος είναι ότι πολλές φορές ακολουθεί το δικό του εγωιστικό δρόμο, εκείνο της αυτοθεοποίησης. Απομακρύνεται από την αγάπη του Θεού τρέφοντας την ψευδαίσθηση ότι με αυτό τον τρόπο είναι δυνατό να επιτύχει στη ζωή του. Επιχειρεί με τις δικές του και μόνο δυνάμεις να τα καταφέρει και να ζήσει μια ζωή ιδανική για

αυτόν, ανάγοντας μέσα στο μυατόν εαυτό σε πλάσμα θεϊκό και παντοδύναμο. Εκείνο όμως που συνεχώς δοκιμάζει είναι η απογοήτευση και η αγωνία. Και αυτό γιατί αρνείται την παρουσία του Κυρίου στη ζωή του, ο Οποίος είναι ο μόνος που μπορεί να μας προσφέρει θεραπεία σε κάθε μας ασθένεια και βοήθεια σε κάθε μας περίσταση.

Όταν ο Χριστός μπήκε στην Καπερναούμ, ο εκατόνταρχος τον πλησίασε και τον παρακάλεσε για ένα δούλο του. Τον παρακάλεσε συγκεκριμένα να θεραπεύσει τον παράλυτο υπηρέτη του. Η καρδιά του Ρωμαίου στρατιωτικού δεν αντέχει να τον βλέπει να υποφέρει στο κρεβάτι του πόνου. Αυτό το γεγονός, για όσους γνωρίζουν έστω και λίγο ιστορία, γίνεται σε μια εποχή που οι Ρωμαίοι, θεωρούσαν τους δούλους τους, περίπου σαν αντικείμενα, και υποδηλώνει πως ο εκατόνταρχος παρά τη θέση και το αξίωμα του, θεωρεί το δούλο του σπιτιού του σαν δικό του παιδί. Ταπεινώνεται μπροστά στο Χριστό και ζητά το έλεος του. Παρακαλεί να τον θεραπεύσει και ο Κύριος ανταποκρίνεται αμέσως.

Ο εκατόνταρχος μπροστά στην προθυμία του Χριστού να έλθει στο σπίτι του για να θεραπεύσει τον άρρωστο δούλο του, αισθάνεται τη δική του αναξιοότητα και ομολογεί “Κύριε, ουκ ειμί ικανός, ίνα μου υπό την στέγην εισέλθης”. Συνεχίζοντας, εκφράζει δημόσια την πίστη του στην Θεότητα του Χριστού, λέγοντας: “Μόνον ειπέ λόγον και ιαθήσεται ο παις μου”. Σαν Θεός που είσαι πες ένα λόγο. Αυτός και μόνον αρκεί για να θεραπευθεί ο δούλος μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. η' 5-13).

Είναι πράγματι αξιοθαύμαστη και η ταπείνωση του εκατόνταρχου, αλλά και η μεγάλη πίστη που επέδειξε. Ένας πολύ αρμονικός συνδυασμός αρετών που ανεβάζει τον άνθρωπο σε δυσθεώρητα πνευματικά ύψη και τον καταξιώνει σαν εικόνα του Θεού στην πιο αυθεντική της μορφή. Φανταστείτε την εικόνα: Ένας σπουδαίος Ρωμαίος ειδωλολάτρης γονατιστός μπροστά στον Ιησού, να δείχνει αγάπη σε έναν συνάνθρωπο του και μάλιστα δούλο του, να κραυγάζει ομολογώντας την Θεότητα Του, να εκμυστηρεύεται την πίστη του σε Αυτόν και τέλος με απόλυτη ταπείνωση να του ζητά το θαύμα και φυσικά αυτό να του δίδετε ως αντίδωρο της πίστης του.

Αγαπητοί αναγνώστες της ιστοσελίδας του Ιερού Ναού μας, των Αγίων Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, των Ανθοκήπων της Νέας Ευκαρπίας στην

δυτική Θεσσαλονίκη, ιδιαίτερα στην εποχή μας σήμερα που μαστίζεται από τόσα πάθη και που ο εγωϊσμός και η υπερηφάνεια, αλλά πολλές φορές και η απιστία εμφωλεύουν στις καρδιές των ανθρώπων, ο εκατόνταρχος της διήγησής μας έρχεται να αλλάξει τα πάντα και να φωτίσει με τον διάλογο του με τον Χριστό μας, έναν άλλο δρόμο ζωής, να μας διδάξει μια άλλη κοσμοθεωρία, πιο ανθρώπινη, πιο ασφαλή, πιο όμορφη, αλλά το κυριότερο, και πιο αποτελεσματική. Εκείνην που περνά μέσα από τη συναίσθηση της αναξιότητάς μας και οδηγεί στην ταπείνωση για να μπορούμε να επιζητούμε το έλεος και την ευσπλαχνία του Θεού. Είναι ένας δρόμος μέσα από τον οποίο προβάλλεται η πίστη, η οποία εκφράζεται ως απόλυτη εμπιστοσύνη στο Θεό, που είναι και η μόνη ελπίδα και σωτηρία μας.

Αγάπη, πίστη και ταπείνωση... ...οι αρετές που οδηγούν στο Θαύμα!!!

Πηγή : <http://kirigmata.blogspot.com>